

श्री
राजस्व न्यायाधिकरण काठमाडौं, मुकाम पुल्चोक ललितपुर
इजलास

माननीय अध्यक्ष श्री टेकप्रसाद ढुङ्गाना
लेखा सदस्य श्री वासुदेव खनाल

फैसला

२०७९/०८० सालको निर्णय नं. ४३९

पुनरावेदन नं. ०७७-RB-००३२

पुनरावेदन दर्ता मिति:-२०७७।०४।१८

मुद्दा:- आयकर (आ.व. २०७२/०७३) ।

श्री शिवशक्ति केमोप्लाष्ट प्रा.लि. (स्थायी लेखा नं. ३०१३४२३४०) को अधिकार प्राप्त
संचालक सन्दीप कुमार अग्रवाल.....१ } पुनरावेदक

विरुद्ध

श्री ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुर.....१ }
श्री आन्तारिक राजस्व विभाग, काठमाण्डौं.....१ } प्रत्यर्थी

शुरु निर्णय गर्ने कार्यालय र अधिकारी

शुरु निर्णय गर्ने कार्यालय:- ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुर

शुरु निर्णय गर्ने अधिकारी:- प्रमुख कर प्रशासक श्री गंगाराम गेलाल

शुरु कार्यालयको निर्णय मिति:-२०७४।०६।०४

प्रशासकीय पुनरावलोकनको निर्णय गर्ने कार्यालय र पदाधिकारी

निर्णय गर्ने कार्यालय:- आन्तरिक राजस्व विभाग

निर्णय गर्ने पदाधिकारी:- श्री बिनोद बहादुर कुँवर

निर्णय मिति:- २०७६।१२।०७

उपस्थित कानून व्यवसायीहरू

पुनरावेदकका तर्फबाट:- विद्वान् अधिवक्ता श्री सिताराम अग्रवाल

प्रत्यर्थी कार्यालयहरूका तर्फबाट:- विद्वान् सहायक-न्यायाधिवक्ता श्री संगिता थोकर

अवलम्बित नजीर: *

ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुरका प्रमुख कर प्रशासक श्री गंगाराम गेलालबाट मिति २०७४।०६।०४ मा भएको निर्णय तथा सोही निर्णय सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट मिति २०७६।१२।७ मा भएको निर्णय समेत उपर राजस्व न्यायाधिकरण ऐन, २०३१ को दफा ६(१) र आयकर ऐन, २०५८ को दफा ११६ बमोजिम पर्न आएको पुनरावेदन यसै न्यायाधिकरणको क्षेत्राधिकार भित्रको हुँदा प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं न्यायाधिकरणको ठहर यस प्रकार रहेको छ:-

तथ्य खण्ड

१. ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुरको कार्यक्षेत्र अन्तर्गतका करदाता श्री शिवशक्ति केमोप्लाष्ट प्रा.लि.ले आ.व. २०७२/०७३ को आयकर ऐन, २०५८ को दफा ९९ बमोजिम कर निर्धारण गरी सोही ऐनको दफा ९६ अनुसार करयोग्य आय रु.५३,९४,०६२।९१ कायम गरी मिति २०७२।०९।२४ मा ठूला करदाता कार्यालयमा आय विवरण पेश गरेको।
२. आ.व. २०७२/०७३ को लागि ठूला करदाता कार्यालयबाट श्री शिवशक्ति केमोप्लाष्ट प्रा.लि. को उक्त आ.व. को कारोवारको पूर्ण कर परीक्षण गर्ने शिलसिलामा आय विवरण र संलग्न वासलात एवं नाफा नोक्सान हिसावको साथै परीक्षणको क्रममा पेश भए सम्मका कागज प्रमाणहरूको अध्ययन, छानविन गरी परीक्षण गर्दा आयकर ऐन, २०५८ अनुसार समावेश गर्नुपर्ने रकमहरू समावेश नगरेको तथा खर्च कट्टी गर्न नपाइने खर्च दावी भएको देखिएकोले सोही ऐनको दफा १०१ बमोजिम संशोधित कर निर्धारण गर्ने प्रयोजनको लागि संशोधित कर योग्य आय रु.६३,०९,९६७।२५ कायम गर्नुपर्ने भएकोले सो बमोजिम गर्नु नपर्ने कुनै कारण प्रमाण भए पत्र प्राप्त भएको मितिले १५ (पन्ध्र) दिनभित्र पेश गर्नु भनी मिति २०७४।०५।२९ मा सूचना जारी गरिएको।
३. ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुरबाट मिति २०७४।०५।२९ मा विस्तृत व्यहोरा खुलाई लिखित सूचना जारी गरिएकोमा उक्त पत्र करदाताले मिति २०७४।०६।०१ मा नै बुझी लिई सो को जवाफ मिति २०७४।०६।०४ पेश गरेको।
४. प्रस्तुत करदाताको आ.व. २०७२/०७३ को लागि करयोग्य आय रु. ६३,०९,९६७।२५ कायम गरी आयकर ऐन, २०५८ दफा १०१ बमोजिम कर अधिकृतले संशोधित कर निर्धारण गर्ने साथै आयकर ऐन, २०५८ को दफा ११९क. बमोजिम रु ५,०००/- असूल गर्ने ठहर्छ भनी मिति २०७४।०६।०४ मा ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको निर्णय पर्चा।

५. ठूला करदाता कार्यालयबाट थप बिक्री कायम, हास आधार कायम गरेको, मर्मत संभार खर्च र लोडिङ तथा खाना खर्च कट्टी अमान्य गरेको, भाडा खर्च अमान्य गरेको निर्णय मिलेकै देखिन्छ। आयकर २०५८ को दफा १२०(क) र (ख) को शुल्क तथा दफा ११८ को व्याज सम्बन्धमा निवेदकले आयकर ऐन, २०५८ को दफा ९९ बमोजिम कर निर्धारण गरी दफा ९६ बमोजिम कर विवरण बुझाउनुपर्ने कुरा ऐनमा स्पष्ट छ। करदाताले दफा ९९ बमोजिम पेश गरेको विवरण उपर तोकिएको समयमा कार्यालयले संशोधित कर निर्धारण गर्न सक्ने व्यवस्था ऐनको दफा १०१ मा रहेको र यसरी संशोधित कर निर्धारण हुँदा थप कर दायित्व सिर्जना हुने गरी आय कायम भएको अवस्थामा करदाताले स्वयं घोषण गरी बुझाएको कर विवरण यथार्थ रहेको मान्न मिल्ने देखिएन। यसरी थप करयोग्य आय कायम भएको रकममा कार्यालयले आयकर ऐन, २०५८ को दफा १२०(क) र (ख) बमोजिमको शुल्क तथा नपुग कर रकममा दफा ११८ बमोजिमको व्याज समेत गणना गरी आयकर ऐन, २०५८ को दफा १०२ बमोजिमको सूचना निवेदकलाई दिएको देखिएकाले कार्यालयले गरेको कर निर्धारण मिलेकै देखिँदा निवेदकको जिकिर नपुग्ने ठहर्छ भन्ने समेत व्यहोराको मिति २०७६।१२।०७ मा आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको निर्णय पर्चा।
६. यसमा पैठारी भएको सामानलाई थप बिक्री कायम गरिएको सम्बन्धमा करदाताको पैठारी प्रज्ञापनपत्र विवरण तथा कार्यालयको आसिकुडा रिपोर्ट अन्तर्गत देखिएको रु.५३,६४४।०० को अन्तर र सो सम्बन्धमा ठोस प्रमाण पेश नभएको भनी उक्त रकम माथि मुनाफा प्रतिशत अनुरूप रु.५०५८ को मुनाफा कायम गरेको त्रुटिपूर्ण रहेको छ साथै आगामी आर्थिक वर्षको लागि नयाँ हास आधार कायम गरिएको सम्बन्धमा कम्पनीले थप एक तिहाई हास खर्च दावी नगरेको हो। करदाताले स्वेच्छाले उक्त सुविधा उपभोग गर्न पाउने व्यवस्था रहेको छ। आगामी आ.ब. का लागि हास आधार कायम गर्ने निर्णय त्रुटिपूर्ण र बदरभागी छ, साथै मर्मत संभार खर्च कट्टी अमान्य गरिएको सम्बन्धमा कम्पनीले वर्ग 'ख' को मर्मत तथा संभार खर्च ऐनको दफा १६ अन्तर्गत नै लिइएको तथा ७ प्रतिशत भन्दा बढी दावी भएको खर्चलाई स्वयंम पूंजीकृत गरी आयकर ऐनको नियम पालना गरेको हो। बिपक्षी कार्यालयले ऐनको अनुसूची २ को दफा ३ को उपदफा (२) अनुसार थप एक तिहाई हास कट्टी गर्नु पर्ने भनी कम्पनी को हास आधार न्यून गरेकोले उक्त रकममा फरक पर्न गएको हो। पुनः कम्पनीले गरेको स्थिर सम्पत्तिको पुंजीकरण रकम ठीक रहेकोले आयकर ऐन, २०५८ को दफा १६ बमोजिम खर्च कट्टी माग गरिएको मर्मत तथा सुधार खर्च रु.१५,०७१।७२ अमान्य हुनु पर्ने होइन, लोडिङ तथा खाना खर्च कट्टी अमान्य गरिएको सम्बन्धमा बिपक्षी कार्यालयले लोडिङ खर्च तथा खाना खर्च वास्तविक तथा व्यवसाय सँग सम्बन्धित खर्चहरू हुन जसको सम्पूर्ण प्रमाण कर परिक्षणको बेलामा पेश गरेका छौं। उत्पादन खर्च अन्तर्गत खर्चकट्टी दावी गरेको लोडिङ खर्च रु.५,१३,३७९।९२ तथा खाना खर्च रु.१,०४,३६७।- गरी जम्मा रु.६,१७,७४६।९२ को

पुष्टयाई गर्ने कागजात पेश हुन नसकेको भनी उक्त खर्च आयकर ऐन, २०५८ को दफा १५ बमोजिम खर्च कट्टी दावी गरेकोले उक्त खर्च भिन्हा पाउनु पर्ने भनी पुनरावेदन जिकिर रहेको, बिक्री बितरण खर्च अन्तर्गत दावी गरेको भाडा खर्च कट्टी अमान्य सम्बन्धमा कार्यालयले बिक्री बितरण खर्च अन्तर्गत खर्चकट्टी दावी गरेको भाडा खर्च रु.१,८७,१७६।०० को पुष्टयाई गर्ने कागजात पेश हुन नसकेको भनी सो रकमलाई अमान्य गर्नु कानूनसम्मत छैन। पुनरावेदक करदाताको अन्तिम पुनरावेदन जिकिर प्रशासकीय खर्च शिर्षक अन्तर्गतको Travelling & Conveyance Expenses खर्च कट्टी अमान्य गरिएको सम्बन्धमा उक्त खर्च वास्तविक तथा व्यवसायसंग सम्बन्धित खर्चहरू हुन। कम्पनीले आफ्नो प्रगति पुरा गर्नको लागि भ्रमण अनिवार्य हुन्छ। तसर्थ सम्पूर्ण प्रमाण कर परीक्षणको क्रममा पेश गरेको जाँचबुझ बिना एकमुष्ट रूपले रु. १,८७,१७६।०० अमान्य गर्नु कदापी कानून संगत नभएको र त्रुटिपूर्ण रहेको हुँदा ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको अन्तिम कर निर्धारण आदेश र सो आदेश सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागबाट भएको निर्णय बदर गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको मिति २०७७।०४।१८ मा यस न्यायाधिकरणमा दर्ता भएको पुनरावेदन पत्र।

७. यसमा मुलुकी फौजदारी कार्यविधि संहिता, २०७४ को दफा १४० को उपदफा (३) बमोजिम छलफल प्रयोजनार्थ विशेष सरकारी वकीलको कार्यालय काठमाडौँलाई पेशीको सूचना दिइ नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने मिति २०७८।०४।२९ मा यस न्यायाधिकरणबाट भएको आदेश।

ठहर खण्ड

८. नियम बमोजिम पेसी सूचिमा चढी पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक करदाता श्री शिवशक्ति केमोप्लाष्ट प्रा.लि.का तर्फबाट उपस्थित हुनुभएका विद्वान् अधिवक्ता श्री सिताराम अग्रवालले गैरकानुनी तवरबाट बिपक्षी कार्यालयबाट भएको संशोधित कर निर्धारण आदेशको सूचना र निर्णय मिलेको नदेखिदा बदर गरी पाऊँ भनी गर्नु भएको बहस समेत सुनियो।
९. प्रत्यर्थी कार्यालयका तर्फबाट उपस्थित हुनुभएका विशेष सरकारी वकील कार्यालय, काठमाडौँका विद्वान सहायक-न्यायाधिवक्ता श्री संगिता थोकरले शुरू कार्यालयबाट भएको संशोधित कर निर्धारणको आदेश र सो निर्णयलाई सदर गरी अन्तरिक राजस्व विभागले गरेको निर्णय समेत कानून सम्मत नै रहेको देखिँदा सदर गरी पाउँ भनी गर्नुभएको बहस समेत सुनियो।
१०. करदाताका तर्फबाट लिइएका पुनरावेदन जिकिरहरू, दुवैतर्फबाट प्रस्तुत बहस बुदाँहरू र मिसिल संलग्न कागज प्रमाणको अध्ययन गरी हेर्दा, ठूला करदाता कार्यालय ललितपुरबाट करदाताको हकमा भएको संशोधित कर निर्धारणको आदेश र सो आदेशलाई सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको निर्णय मिलेको छ, छैन? करदाताको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्ने हो वा होइन? भन्ने प्रश्नमा नै निर्णय दिनुपर्ने देखियो।
११. अब पुनरावेदक करदाताले लिएको पुनरावेदन जिकिरतर्फ दृष्टिगत गर्दा पहिलो जिकिर पैठारी भएको सामानलाई थप बिक्री कायम गरिएको सम्बन्धमा देखिन्छ। करदाताको पैठारी पैठारी प्रज्ञापनपत्र विवरण र कार्यालयको आशिकुडा रिपोर्ट अन्तर्गत देखिएको रु ५३,६४४।०० को

अन्तर र सो सम्बन्धमा ठोस प्रमाण पेश नभएको भनी उक्त रकममा मुनाफा प्रतिशत ९.४३ प्रतिशतका दरले हुने रकम रु.५,०५८ आयकर ऐन, २०५८ को दफा ७ को उपदफा (२) बमोजिम मुनाफा र लाभमा समावेश गर्नुपर्ने भन्ने आधार लिई ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको संशोधित कर निर्धारण आदेश समेत कानून सम्मत नहुँदा बदर हुनु पर्ने भन्ने करदाताको पुनरावेदन जिकीर रहेको पाइयो। कर परीक्षणको क्रममा ठूला करदाता कार्यालयबाट करदाताको पैठारी प्रज्ञापन पत्र र कार्यालयको आसिकुडा रिपोर्ट बमोजिम खरिद कारोबार भिडान हुन नसकेको साथै करदाताबाट पेश गरिएको समायोजन विवरणमा समेत उक्त फरक रकमको सम्बन्धमा ठोस र वस्तुनिष्ठ प्रमाणबाट पुष्टि गर्ने अन्य कागजातहरू पेश हुन सकेको देखिदैन। त्यसैले आयकर ऐन, २०५८ को दफा ८१(१) को खण्ड (ग) बमोजिम खडा गरेको प्रमाणबाट करदाताले खरिद कारोबार भिडान गरेको भनी ठोस प्रमाण प्रस्तुत गर्न नसकेको, प्रज्ञापन पत्रको प्रतिलिपि समेत पेश गरेको नदेखिएको अवस्थामा आयकर ऐन, २०५८ को दफा ७(२) बमोजिम रु.५,०५८ लाई आयमा समावेश गर्ने गरी ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको संशोधित कर निर्धारण आदेश कानूनसम्मत नै देखियो।

१२. करदाताको दोस्रो पुनरावेदन जिकीर आगामी आर्थिक वर्षको लागि नयाँ हास आधार कायम गरिएको सम्बन्धमा रहेको पाइन्छ। उत्पादनमूलक उद्योगलाई एक तिहाई हास खर्च कट्टी लिनु पर्ने प्रावधान आयकर ऐनले थप सुविधा प्रदान गरेको र अनुसूची २ को ३(२) मा भएको कानूनी व्यवस्था बमोजिम हासकट्टी दरमा एक तिहाई सुविधा लिने नलिने भन्ने करदाताको आफ्नो अधिकार रहेकोले ठूला करदाता कार्यालयबाट गणना गरिएको संशोधित हास आधार अनुरूप कम्पनीले हास आधार नलिएको कारण बढी दावी गरेको देखिएको हास खर्च आयमा अमान्य गर्न नमिल्ने भन्ने जिकीर समेत लिएको देखिन्छ। आयकर ऐन, २०५८ को दफा १९(१) मा "कुनै व्यक्तिले कुनै आय वर्षमा कुनै व्यवसाय वा लगानीबाट भएको आय गणना गर्ने प्रयोजनको लागि सो व्यवसाय वा लगानीबाट सो व्यक्तिको आय आर्जन गर्न सो वर्षमा आफ्नो स्वामित्वमा रही प्रयोग गरेको हास योग्य सम्पत्तिको हास भए वापत अनुसूची-२ बमोजिम हास खर्च कट्टी गर्नुपर्नेछ" भन्ने व्यवस्था रहेको पाइन्छ। उक्त दफा १९ सँग सम्बन्धित अनुसूची २ मा हास आधार तय गर्ने विस्तृत प्रक्रिया समेत निर्धारण गरेको देखिन्छ। सोही अनुसूची २ को दफा ३ को उपदफा (२) ले आयकर ऐन, २०५८ को दफा ११ को उपदफा (२ख), (३च), (३थ) र अनुसूची-१ को दफा २ को उपदफा (३) मा उल्लेख गरिएका निकायले यस अनुसूचीको उपदफा (१) मा उल्लेख गरेका वर्ग "क", "ख", "ग" र "घ" "ङ" मा उल्लिखित हासयोग्य सम्पत्तिका लागि लागू हुने हास कट्टीको दरमा एक तिहाईले थप पाउने छन् भन्ने व्यवस्था समेत रहेको देखिन्छ। करदाता कम्पनी पनि उक्त एक तिहाईले थप हास कट्टी पाउने किसिमको उद्योग भएको तथ्यमा विवाद देखिदैन। शुरु ठूला करदाता कार्यालयले करदाताको संशोधित हास आधार कायम गर्दा आयकर ऐन, २०५८ को अनुसूची-२

को दफा ३(२) बमोजिमको एक तिहाई थप हास कट्टी हिसाव गरी हास आधार कायम गरेको कार्यलाई गैर कानूनी र त्रुटीपूर्ण भन्न नमिलेकोले उक्त पुनरावेदन जिकीरसँग समेत सहमत हुन सकिएन।

१३. करदाताको तेस्रो पुनरावेदन जिकीर मर्मत संभार खर्च कट्टी अमान्य गरिएको सम्बन्धमा रहेको पाइन्छ। करदाताले ठूला करदाता कार्यालयबाट अन्तिम कर निर्धारण आदेशको क्रममा मर्मत संभार खर्च रु.१५,०७१।७२- लाई आयकर ऐन, २०५८ को दफा १६ बमोजिम खर्च कट्टी दिन नमिल्ने भनी लिएको आधार कानूनसम्मत नरहेको हुँदा बदर गरी पाउँ भनी पुनरावेदन जिकीर लिएको देखिन्छ। प्रस्तुत जिकीरका विषयमा ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको निर्णय व्यहोरामा करदाताले पेश गरेको विवरण बमोजिम दावी गरेको समूह 'ख' मा रु.१५,०७१।७२- रकम बढी दावी मर्मत खर्च अमान्य हुने भन्ने उल्लेख भएको देखिन्छ। करदाताले पुनरावेदन जिकीरमा कम्पनीले आयकर ऐन, २०५८ बमोजिम हास आधार गणना गरी मर्मत खर्च दावी गरेको, हास आधार रकमको ७ प्रतिशत भन्दा बढी दावी भएको मर्मत सुधार खर्चलाई स्वयं पुँजीकृत गरेको हो। बढी मर्मत संभार खर्च दावी नगरिएको भन्ने तर्कसम्म पेश गरेको भएतापनि सो को पुष्टि सबुद प्रमाणबाट गर्न सकेको देखिँदैन। उत्पादन मुलक उद्योगलाई प्राप्त एक तिहाई थप हास खर्च हिसाव नगरी हास कट्टी खर्च दावी गरेको कारण मर्मत संभार खर्च पनि बढी हुन गएको देखिन्छ। माथि प्रकरण १२ मा विवेचना गरिएको आधाराबाट समेत बढी दावी गरिएको मर्मत खर्चले मान्यता पाउन सक्ने देखिएन। तसर्थ प्रस्तुत विवादका सम्बन्धमा ठूला करदाता कार्यालयबाट बढी मर्मत खर्च रु. १५,०७१।७२ लाई आयकर ऐन, २०५८ को दफा १६ बमोजिम खर्च कट्टी दिन नमिल्ने भनी गरेको संशोधित कर निर्धारण आदेश मिलेकै देखिन्छ।
१४. पुनरावेदकको चौथो पुनरावेदन जिकीर लोडिङ खर्च तथा खाजा खर्च अन्तर्गत रु.६,१७,७४६।९२ लाई आयकर ऐन, २०५८ को दफा १५ बमोजिम खर्च कट्टी नपाउने भनी ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको निर्णयका सम्बन्धमा रहेको देखिन्छ। उत्पादन खर्च अन्तर्गत खर्चकट्टी दावी गरेको लोडिङ खर्च तथा खाजा खर्च वास्तविक तथा व्यवसाय सँग सम्बन्धित खर्चहरू हुन जसको सम्पूर्ण प्रमाण कर परीक्षणको क्रममा पेश गरिसकेका छौं। आयकर ऐन, २०५८ को दफा १३(ग) बमोजिम उक्त वास्तविक तथा कम्पनीको प्रयोजनका लागि भएको खर्च मिन्हा पाउनु पर्छ भन्ने करदाताको जिकीर रहेको देखिन्छ। करदाताले दावी गरेको हरेक खर्च आयकर ऐन, २०५८ को दफा ८१(१)(ग) बमोजिम खडा गरेको प्रमाण पेश गरी पुष्टी गराउन पर्ने कानूनी कर्तव्य करदाताको हुन्छ। दावी गरेको लागत खर्च कुन विजकबाट कुन मितिमा के कसरी खर्च भएको भन्ने प्रमाण पेश गरी करदाताले प्रमाणित गर्न नसकेको र केवल मौखिक जिकीरको भरमा लोडिङ खर्च र खाना खर्च भनी दावी गरेको खर्चले मान्यता पाउन सक्ने नदेखिँदा उक्त पुनरावेदन जिकीरसँग सहमत हुन सकिएन।

१५. करदाताले लिएको पाँचौ पुनरावेदन जिकिर बिक्री वितरण खर्च शिर्षक अन्तर्गत बिक्री भाडा खर्च भनी दावी गरेको रु.१,८७,१७६।०० खर्च कट्टीतर्फ प्रमाण पेश नभएको भनी ठूला करदाता कार्यालयले खर्च कट्टी अमान्य गर्ने गरी भएको निर्णयका सम्बन्धमा रहेको देखिन्छ। प्रस्तुत विषयमा करदाताले आफ्नो जिकिरमा बिक्री वितरण खर्च अन्तर्गत खर्चकट्टी दावी गरेको भाडा खर्च वास्तविक तथा व्यवसायसँग सम्बन्धित खर्चहरू हुन जसको सम्पूर्ण कागज प्रमाणहरू कर परीक्षणको क्रममा पेश गरी सकेको भनी जिकिर लिए तापनि सोलाई पुष्टि गर्ने ठोस कागज प्रमाण उल्लेख गरेको देखिँदैन। आयकर ऐन, २०५८ को दफा १३ को खण्ड (ग) मा व्यवसाय वा लगानीबाट आय आर्जन हुने कार्यमा भएका खर्च मात्र कट्टी हुने देखिन्छ। उल्लिखित व्यवस्था बमोजिम खर्च कट्टी दावी गर्नका निम्ति ऐनले तोकेको म्यादभित्र करदाताले खर्च दावी पुष्टि गर्नका लागि आधार प्रमाण पेश गर्नुपर्ने हुन्छ। करदाताले आफ्नो जिकिरमा खर्च प्रमाणित गर्ने विजकहरू पेश गरेको भन्ने उल्लेख गरेको भए तापनि सो खर्चलाई पुष्टि गर्ने ठोस प्रमाण तथा कागजातहरू पेश भएको मिसिलबाट नदेखिएको अवस्थामा रु.१,८७,१७६।०० लाई ऐनको दफा २१(१)(च) बमोजिम खर्च कट्टी अमान्य गर्ने गरी ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको संशोधित कर निर्धारण आदेश मिलेकै देखिन आयो।
१६. करदाताको अन्तिम पुनरावेदक जिकिर Travelling & Conveyance Expenses खर्च कट्टी अमान्य गरिएको सम्बन्धमा रहेको देखिन्छ। करदाता कम्पनीले प्रशासनिक खर्च शिर्षक अन्तर्गत दावी गरेको Travelling & Conveyance Expenses खर्च व्यवसाय सँग सम्बन्धित खर्च भएको र सोको प्रमाण कार्यालयमा पेश गरेको भनी जिकिर लिएको सम्बन्धमा कार्यालयको निर्णय पर्चामा निवेदकले आयकर ऐन, २०५८ को दफा १०१(६) बमोजिमको सूचनाको जवाफमा उक्त खर्च प्रशासनिक खर्च हो भनी पुष्टि गर्ने ठोस प्रमाण पेश नगरेको भनी ठूला करदाता कार्यालयबाट खर्च कट्टी अमान्य गरी भएको निर्णयमा चित्त नबुझाई प्रस्तुत पुनरावेदन जिकिर पेश गरेको देखिन्छ। आयकर ऐन, २०५८ को दफा २१ को उपदफा (१)(क) (ख) (ख) (ग) (घ) र (ङ) मा घरेलु वा व्यक्तिगत प्रकृतिका खर्च लगायत कुनै निकायबाट गरिएको मुनाफाको वितरण जस्ता खर्च वा रकमहरू कट्टी गर्न पाइने छैन भनी व्यवस्था गरेको देखिन्छ। पुनरावेदक करदाताले प्रशासनिक खर्च शिर्षक अन्तर्गत दावी गरेको Travelling & Conveyance Expenses खर्च व्यवसायसँग सम्बन्धित खर्च भएको देखिने बिल विजकहरू र खर्च भरपाई कुन मितिमा के कसरी कुन प्रयोजनको लागि खर्च गरेको भन्ने प्रमाण पेश गरेको मिसिलबाट नदेखिएकोले आयकर ऐन, २०५८ को दफा १३ विपरीत दावी देखिएको रकम दफा २१(१)(च) बमोजिम रु ९०,८५२/- रकम खर्च कट्टी दिन नमिल्ने गरी ठूला करदाता कार्यालयबाट संशोधित कर निर्धारण आदेश र सोही आदेश सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको निर्णयलाई समेत अन्यथा भन्न मिलेन।

१७. तसर्थ, माथि विवेचना गरिएको आधार र कारणबाट करदाता श्री शिवशक्ति केमोप्लाष्ट प्रा.लि. (स्थायी लेखा नं.३०१३४२३४०) को आ.व. २०७२।०७३ को संशोधित कर निर्धारण गरी मिति २०७४।६।४ मा भएको निर्णय तथा सोही निर्णय सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट मिति २०७६।१२।०७ मा भएको निर्णय समेत मिलेकै देखिंदा सदर हुने ठहर्छ। करदाताको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन। अरूमा तपसिल बमोजिम गर्नु।

तपसिल खण्ड

१. फैसलाको प्रतिलिपी सहित फैसला भएको जानकारी विशेष सरकारी वकीलको कार्यालय काठमाण्डौलाई पठाईदिनु।
२. प्रस्तुत फैसलाको विद्युतीय प्रति यस न्यायाधिकरणको सफ्टवेयरमा अपलोड गरी फैसलाको पीठमा जनाउनु।
३. सरोकारवाला पक्षले फैसलाको प्रतिलिपी माग गरेमा लाग्ने दस्तुर लिई नियमानुसार प्रतिलिपी दिनु।
४. प्रस्तुत पुनरावेदनको दायरीको लगत कट्टा गरी शुरु मिसिल ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुर पठाई रेकर्ड मिसिल अभिलेख शाखामा बुझाईदिनु।

टेकप्रसाद ढुङ्गाना
(अध्यक्ष)

उक्त रायमा म सहमत छु।

बासुदेव खनाल
(लेखा सदस्य)

फैसला तयारीमा सहयोग गर्नुहुने:-

शाखा अधिकृत: लक्ष्मी प्रसाद शर्मा

ईति सम्बत् २०८० साल जेठ २८ गते रोज १ शुभम् ----- ।

फैसला प्रमाणिकरण मिति:-

राजस्व न्यायाधिकरण काठमाडौं, मुकाम ललितपुरको छाप